TUNTURILATU 2/2020

Aino Arvola

Raattamassa oli sydäntalvella enemmän lunta kuin vuosiin. Pekan-Oskarikin piiloutui lähes kokonaan lumivaipan taakse ja alle. Harmillista, että hiihtokausi kuitenkin loppui ennen aikojaan.

Poikkeuksellinen kevättalvi 4

Tunturien asukit 5

Viime tingan kokous 6

Päiväretki jäätikölle 7

Paikka avoinna 8

Elämyksiä etsimässä 12

Korona muutti toimintaa myös Tunturiladussa

Tätä kirjoittaessa on osalla kerhoista ehkä vielä pitämättä kevätkokoukset. Tapahtumat, retket ja vaellukset on peruutettu, mutta toive on, että kesällä tai viimeistään syksyllä vaellukset pohjoiseen ja lähiseudulle jatkuvat.

Onneksi voi muistella aiempia reissuja. Kanssaretkeilijöitä voi lähestyä puhelimella, sähköpostilla ja voi kirjoittaa kortinkin.

VaVa-leiri siirretään vuodella eteenpäin. Se on näissä olosuhteissa ainoa oikea ratkaisu. Kämppien talkooviikot on siirretty elokuulle.

Kevätpäivät vietettiin lumisissa maisemissa ennen kuin korona villiintyi.

Nyt ajankuluksi voi lukea vaikka kirjoja Lapista, katsella valokuvia omista retkistä ja soittaa iäkkäämmille retkeilijöille, jotka nyt joutuvat olemaan kotona.

Voi myös kirjoittaa vaikka ajatuksia ja runoja mitä näkee ihan lähiluonnossa, liikkua lähilaavuilla ja kauempanakin, missä ei ihmisvilinää. Voi kuunnella luonnon ääniä, lintujen sointuja, puron solinaa, auringonpaisteessa laittaa silmät kiinni ja vain nauttia ja unohtaa korona ainakin vähäksi aikaa.

Pienistä retkistä voitte kirjoittaa juttuja ja ottaa kuvia, ja niitä voisi julkaista seuraavissa Tunturilatu-lehdissä. Erilaisia juttuja, ei aina Lapista, vaan ihan omasta maakunnasta, kylästä tai omasta lähimetsästä.

Tunturiladun kämpissäkin on nyt hiljaiseloa, kun matkustaminen rajoitettua ja ikäihmiset karanteenissa. Mutta kun tulee mahdollisuus niin entistäkin enemmän kannattaa kämppiä käyttää.

Kokoukset ja muut ovat siirtynet sähköisten syysteemien aikaan. Onneksi myös puhelimella voi hoitaa asioita, ja siinähän samalla hoidetaan sosiaalista kanssakäymistä myös karanteenissa olevien riskiryhmäläisten ja seniori-ikäisten kanssa.

Haaveillaan niin ruskavaelluksista, kaamosajan sinisyydestä, revontulista, paukkupakkasista, lumen valkoisuudesta. Niitä ei korona voi viedä.

Tuula Forström
tuulantei11@gmail.com
Tunturiladun puheenjohtaja

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehti postitetaan jäsenille Latu & Polku -lehden kanssa.

Julkaisija: Tunturilatu ry
Päätoimittaja:
Tuula Forström
Marjapolku 2 b10 45360 VALKEALA
puh. 040 718 1642
tuulantei11@gmail.com
Toimitussihteeri:
Satu Ojala,
Huittisten Sanomalehti Oy,
Asemakuja 2, 32700 HUITTINEN
pt. 045 327 5650, pk 050 5234 844
satu.ojala@lauttakyla.fi

Tiedotustoimikunta 2020:
Satu Ojala (pj), Iitu Gerlin,
Tuula Forström, Mikko Suominen.
sähköposti: tiedotus@tunturilatu.fi

Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm, ¼ sivu 290 euroa,
½ sivua 540 euroa, koko sivu 900 euroa
Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Painopaikka:
Alma Manu, Tampere

Ilmestymisaikataulu 2020:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
3	**4.8.**	**7.9.**
4	**27.10.**	**1.12.**

Osoitteen- ja nimenmuutokset:
Suomen Ladun jäsenpalvelun kautta,
puh. 09 8567 7450 tai
jasenpalvelu@suomenlatu.fi
tai postitse:
Suomen Latu ry, Jäsenpalvelu,
Radiokatu 20, 00240 HELSINKI

SUOMEN LATU

Vuoden 2020 kolmas lehti
ilmestyy 7. syyskuuta.
Lehti jaetaan Latu & Polku -lehden mukana.
Aineistot tähän lehteen on toimitettava 4.8.2020 mennessä osoitteella satu.ojala@lauttakyla.fi.

KANNESTA KANTEEN

Kevyesti retkelle

Ossi Määttä: Kevytretkeilijän opas, 238 s. Kustantaja Suomalaisen Kirjallisuuden Seura

Retkeilyä helpottaa, kun varusteet ovat keveitä. Eräkouluttaja **Ossi Määttä** on tehnyt kirjan ”Kevytretkeilijän opas”, joka sisältää paljon uutta. Hän on minimalisoinut retkillä tarvittavat varusteet ja tuo nyt muillekin tietoa kevytretkeilystä.

Vanhemmatkin konkarit ymmärtävät, että miksi pitää ottaa varmuuden vuoksi varusteita, kun karsinnalla ja pohdinnalla voi ottaa kevyemmät varusteet. Kevytretkeily nivoutuu Yhdysvaltain superpitkille vaellusreiteille ja siksi tästä teemasta löytyy paljon ohjeistusta englanniksi. Google antaa hakusanalla ”light hiking” 443 miljoonaa linkkiä!

Määttä on jakanut kirjansa kolmeen pääosaan: Perusteet, Varusteet ja taidot sekä Kohti seikkailuja. Perusteosiossa kerrotaan, miten kevyt varustus auttaa liikkumaan helpommin. Muistan itsekin ERÄ SM-kisoissa, kun oma kilpailurinkka painoi lähes 20 kiloa ja voittajaparin rinkka vain 10–11 kilo eli kaikki turha oli karsittu pois. Kirjassa on kuvattu kolme kansainvälisesti tunnettua vaeltajaa, joista Andrew Skurkan pisin vaellus on Quebecistä Washingtoniin – 12513 kilometriä!

Varusteet ja taidot-osuus sisältää paljon uudenlaisia asioita. Siinä tulevat tutuksi tarpit, dyneemakomposiitti ja titaanikattila. Yhteistä näille on, että on tehty kevyempi yöpymissuoja tai ruonlaittoastia. Periaatteessa kevytretkeilyssä kaikki on edelleen samaa, mitä se on ollut perinteisessä retkeilyssä, mutta kevytretkeilijä liikkuu kevyemmin, enemmän ja kuluttaa vähemmän kaloreita. Oppaassa on hyvin esitelty valokuvin ja piirroksin hyviä yöpymisvarusteita, paikkoja, ruoanlaittoa, sadesuojia ja muuta vaatetusta.

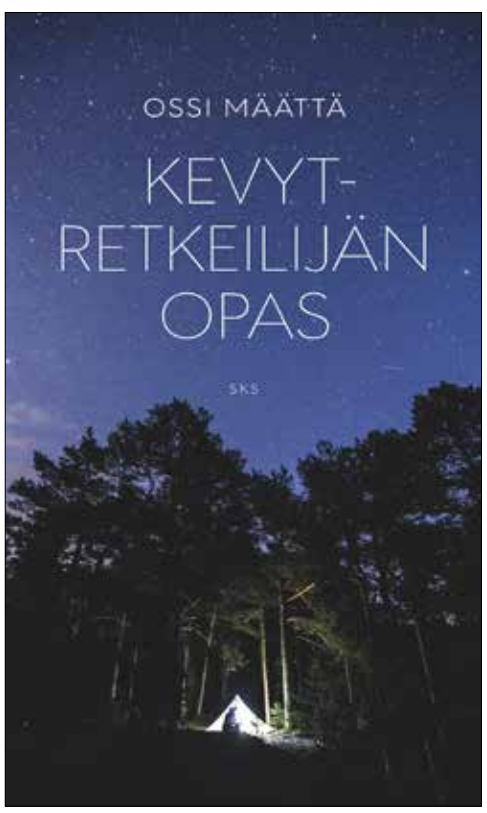
Kohti seikkailuja -luvussa kerrotaan heti alussa, miten jo Sudenpentujen käsikirjassa on kirjoitettu, että ”pitkälle retkelle sopiva repun paino on kymmenen kiloa”. Taulukossa on esitelty grammoina varustelistat, joissa kannettavan osuus on noin 4 kiloa ja päälle puettujen vaatteiden ja kenkien paino yhteensä alle 2 kiloa. Näiden päälle tulevat vielä muun muassa ruoat. Luvussa on annettu vihjeitä, miten pitkiä matkoja voi suunnitella ja miten esimerkiksi jokien ylitykset kannattaa miettiä etukäteen. Liikkumista rinkan kanssa painon kera on hyvä harjoitella ennen vaellusta. Lopussa on kerrottu myös, mikä on rinkkapulkka.

Määttä on tehnyt nykyaikaan sopivan erinomaisen retkeilyoppaan, josta saa paljon ideoita ja ajatuksia tuleville vaelluksille niin kesällä kuin talvella. Kirjaa elävöittävät muiden retkeilijöiden tekstit kuvineen.

Kirjan lopussa on teemoittain jaoteltu monipuolinen kirjallisuusluettelo ja hyvä sisällysluettelo. Joten ei muuta kuin soveltamaan oppaan antia, niin ehtii nähdä enemmän! Kustantajalle myös onnittelut hienon oppaan julkaisemisesta!

Antti Karlin

–Sudenpentujen käsikirjassa todetaan, että pitkälle retkelle repun sopiva paino on kymmenen kiloa, lainaa Ossi Määttä oppaassaan.

Kavtsin "Talvitapahtuma"

Kavtsi päätti järjestää toimintaansa esittelevän tapahtuman Suomen Ladun Paloheinän majan tuntumassa. Tarkoituksena esitellä toimintaa muun muassa näyttämällä että telttailu on mahdollista ja mukavaa myös talvella.

Ajoissa kävimme keskustelua Paloheinän majan toimintaa pyörittävän **Sini Savolaisen** kanssa, joka neuvoi meille paikat ja mitä alueella on tekeillä tuona lauantaina.

Päivähän oli alueen hiihtolomien aloitusviikonloppu ja paikalle oli suunniteltu sekä lasten että aikuisten hiihtokoulutapahtumia. Näiden sekaan piti meidän sitten sovittaa tapahtumamme rekvisiittoineen. Ohjelmassa oli ahkion vetoa metsäsuksilla ja teltan pystytystä syvässä lumessa. Lumitykkiä kaavailimme paikalle myös tunnelmaa luomaan.

Vaan kun päivä koitti ei ollut pelkoa että olisimme olleet hiihtokoululaisten tiellä. Lunta ei ollut kuin vajaan kilsan ura jonkun matkan päässä. Rauhassa saimme pystyttää teltamme nurmelle ja Suomen Ladun toimistolta käyttöön saamamme katoksen pöytineen sekä nuotionpohjineen alueen parhaalle paikalle.

Pari jokasään vaellustelttaa pienellä rekvisiitalla varustettuna sekä katosteltta, jossa oli esillä erilaisia talvikäyttöön suunniteltuja keittimiä sekä Kavtsin, Tunturiladun ja Suomen ladun esitteitä ja lehtiä. Lisänä vielä pitkät metsäsukset, tunturisukset ja ahkio tunnelmaa luomassa vihreällä nurmella.

Talvitapahtumassa ei ollut tungosta Paloheinässä eikä lunta ollut juuri nimeksikään.

Sää ei tapahtumaa suosinut. Lämpöä kolmisen astetta, tuulta yli viisi metriä sekunnissa ja iltapäivän edetessä yltyvä sade piti huolta, että väentungosta ei päässyt syntymään ilmaisista makkaroista huolimatta.

Olimme varanneet laatumakkaraa ja vegevaihtoehtoa nuotiolla käristettäväksi. Vaikka puoliväkisin raahasimme ohikulkijoita makkaranpaistoon niin yli puolet jäi kotiinvietäväksi.

Vaikka tilaisuus ei mennytkään ihan suunnitelmien mukaan, niin paikalle uskaltautuneet olivat kiinnostuneita teltoista, suksista, talviretkeilystä sekä keittimistä. Aika monta esitettä ja lehteä lähti kävijöiden mukaan. Muutama jopa vannoi liittyvänsä mukaan toimintaan.

Vaikka tilaisuus ei toteutunutkaan suunnitellusti, saimme arvokasta kokemusta sekä Suomen Ladun materiaalipalvelusta ja jäsenpalveluista.

Ensi vuonna uudestaan.

Paavo Ahonen/Kavtsi

Kumpen kuulumisia koronan katveessa

Kuluva vuosi alkoi ihan vauhdikkaasti. Toimintatiedote meni jakoon täynnä ohjelmaa eri kuukausille. Koulutus- ja valokuvailta, kevätkokous ja muutaman kumpelaisen osallistuminen Tunturiladun kevätpäiville sujui ihan normaalisti.

Mutta Pohjois-Karjalan onneton lumitilanne, maaston jäisyys ja vetisyys pakottivat siirtämään helmikuun puoliväliin suunnitellun lumikenkäretken toiseen paikkaan Lehmon harjumaastoon.

Vielä muutamia päiviä ennen retken ajankohtaa näytti epävarmalta, voidaanko retki edes järjestää, mutta **Pirjo Kukkonen** kävi tarkistamassa tilanteen ja varmisti siirron.

Hiihtourat olivat vaarallisen jäisiä, mutta niitä ei muutenkaan olisi käytetty. Kantohanki edisti kävelyä harjulla, supissa ja rinteillä.

Osa tunturilatulaisista muistaakin jyrkkäpiirteisen maaston, jossa kävelimme katsomassa Suomen pisintä mäntyä 2015 kevätpäivien aikana. Se voi edelleen hyvin.

Osallistujista viisi lumikenkäili ja saman verran tuli pyörillä eri suunnasta vähän matkaa ja jatkoivat sitten kävelemällä perille Utranharjun laavulle. Hyvällä paikalla sijaitseva laavu nuotioineen tarjosi nautinnollisen yhdessäolon hetken ennen paluumatkalle lähtemistä. Tässä jutussa oleva latu-ura ei ole sieltä, vaan Ylämyllyltä.

Pommi jysähti kesken kaiken.

Talven hiihtotilanteen hiljalleen parantuessa tuli yllätys. Koronaviruksena tunnettu silmälle näkymätön toiminnan säätelijä sai kaikki hermostumaan. Valtion ja kuntien taholta määrättiin kaikenlaisia rajoituksia normaaliin elämään. Kunnat ja jopa Suomen Latu kiirehti jarruttelemaan kerhotoimintaa ja suositus jatkuu heinäkuun loppuun.

Saa sitten nähdä riittääkö vielä sekään. Tämä oli kuitenkin kauhea tilanne, kun kaikki tapahtumat piti peruuttaa ja kokoustaakin sähköisesti.

Kumpella Hetan hiihtoviikko, vapputapahtumat, useampi pyöräretki, toukokuun lopun suosittu yökävely, kesäkuun päiväretki, lasten leiri, Itä-Suomen erämessut lasten toiminta-alueineen, heinäkuun kesämatka ja eräät muut poistuivat sen sileän tien ohjelmasta.

Osa tietysti siirtyy ensi vuoteen, mutta vaarassa on vielä syyskaudenkin toiminta. Sama koskee tietysti muutakin kuin latuyhdistysten toimintaa. Onneksi ennakkomaksut on saatu takaisin, eikä kaikkiin ole vielä tarvinnut niitä maksaakaan, mutta tämä aiheuttaa ehkä lisäpohdintaa matkasääntöihin, vaikka ne ovatkin nyt ajan tasalla.

Voi olla, että majoitusten järjestäjät miettivät myös itselleen varmempia vaihtoehtoja tulevaisuuden varalle.

Jouko Koivu

Hiihtosää 18.3.2020.

Näsiä kukki aikaisin huhtikuussa.

Vaskitsa 5.5.

Oli outoa, kun kalenteri meni ihan sileäksi. Jäipä tosin hyvin aikaa kotiasioille, kaappien järjestelyille ja ainakin omalla kohdallani muut harrastukset tehostuivat. Maastossa on tullut liikuttua eri suunnilla kaverin kanssa tavallista enemmän ja sen tukena oli pitkään jatkunut kantohanki, joka mahdollisti kävelyn kaikkialla.

Myös kevättalvinen luonnon tarkkailu sai lisäaikaa. Niinpä esimerkiksi en aikaisemmin ole käynyt näsiän kasvupaikoilla sen kukkiessa jopa hangen keskellä. Enkä ole sattunut vaskitsaakaan toukokuun alussa näkemään

Kerhoja koskettavaa asiaakin hiukan.

Kerhoilla on jonkin verran koulutusta, mutta tietääkseni ei läheskään kaikilla. Se on yksi asia, johon kannattaa panostaa jonkin verran. Kerho voi järjestää varta vasten koulutustilaisuuksia tai ottaa sitä muun toiminnan yhteyteen pienempinä annoksina.

Kumpella on ollut jo perinteisesti kymmenen vuoden ajan jatkunut koulutussarja luonnon tapahtumista, eläin- ja kasvilajistosta, sään ennustamisesta, kallioperäasioista, retkeilyn eri muodoista, suunnistuksesta, retkeilyn ensiavusta, pelastuspalvelusta ja monista muistakin aiheista.

Yksi tärkeä aihepiiri on ollut myös Lappiin liittyvät asiat entisajan mytologiasta uskonnon muotojen kehittymiseen, porotalouteen, saamelaisiin ja ihmisen toimintaan nykyisin ja ennen.

Muutama vuosi sitten Kumpe sekaantui Opintokeskuksen – nykyisen Siviksen – mukaan ottamiseen. Se aiheutti kaavakesodan, joka tuntuu melko turhanpäiväiseltä, mutta Sivis tarvitsee monenlaista tietoa omiin tilastoihinsa, koska sen rahoitus riippuu siitä.

Kumpella se on mukana edelleen syksyllä ja varmaan ensi vuonnakin. Siviksen tuntikiintiötä kerhojen toivoisi käyttävän hyväksi, koska Tunturilatu saa tietyn osuuden Suomen Ladun potista. Se ei tiettävästi tule kokonaan käytettyä, kun käyttäjinä ovat vain muutamat yhdistykset.

Uhkana on nimittäin, että ellei kiintiö kulu tarpeeksi paljon, Tunturiladun potti voi pienentyä. Suomen Latu saa varmaan oman osuutensa helposti käytettyä, kun se järjestää pitkin vuotta runsaasti valtakunnallisia tai alueellisia koulutuksia.

Yksi haaste Tunturiladun kerhoille on saada mukaan nuorta porukkaa. Kyllä lapsia ja nuoria tapahtumissa käy, mutta jäseneksi saaminen on hankalampaa. Se on kuitenkin järjestön tulevaisuuden kannalta tärkeää.

Myös Kumpen piirissä asiaa on pohdittu ja suunniteltu myös mainostilaisuuksia muun muassa yliopistolle, mutta toistaiseksi suunnitelmat odottavat koronarajoitusten poistamista.

Jouko Koivu

Toivottavasti syyskuussa!

Tuo otsikko viittaa siihen, että Tunturikerho Njeallje sai Tunturiladun lahjana lomaviikon Susikyrössä, ja se olisi syyskuun ensimmäinen kokonainen viikko.

Hartaasti toivomme, että siihen mennessä tämä koronahomma olisi jo helpottanut.

Njeallje täytti pyöreät 50 vuotta 16.1.2020. Silloin juhlimme yli 30 hengen voimin – menneitä muisteltiin tarinoilla, laululla, huuliharpun soitolla ja juhlalounaalla. Mukana oli myös kaksi kerhon perustajajäsentä, **Lilja Saarinen** ja **Seija Peuha**.

Tunturiladun kevätpäivät ja kevätkokous pidettiin Njealljen järjestämänä Pieksämäen Partaharjun toimintakeskuksessa 13.–15.maaliskuuta. Onneksi saatiin ne pidettyä ennen karanteeniaikaa, eikä tainnut kukaan saada tartuntaa.

Meidän kannaltamme erityisen hienoa oli perjantai-illan juhlakahvit ja samassa yhteydessä julkistettu kerhon 50-vuotishistoriikki. **Seija Lipsanen** teki urotyön ja pitkiä päiviä yöhön asti venyttäen, jotta sai sen määräpäivään mennessä valmiiksi. Se on mielenkiintoista luettavaa, paljon on vuosiin kaikenlaista toimintaa mahtunut. Synttärikahveilla saimme runsaasti lahjoja, joista toivottavasti pääsemme sitten syyskuussa porukalla nauttimaan. Kiitokset vielä kerran niistä!

Kaikilla kerhoilla on nyt tämä sama kokoontumiskielto, jota tosin vähitellen ollaan purkamassa.

Partaharjun jälkeen tulimme siihen tulokseen, että siirretään loppukevään suunnitelmat syksyyn. Sinne lataantuu odotuksia muutenkin, kun ennen tuota Susikyrön viikkoa ajattelimme nukkua yön ulkona 29.8. yhdessä Varkauden ladun ja Pieksän ladun porukoitten kanssa. Lokakuussa pitäisi päästä susiaisiin ja onhan siellä marraskuussa omakin syyskokous. Aika näyttää, miten tässä käy. Pysytään terveinä!

Tuula Kirjonen

Lilja Saarinen ja Seija Peuha olivat perustamassa Tunturikerho Njealljea. Seija on edelleenkin aktiivisesti mukana.

Aku Kärkkäinen

Ryhmä ”rämä” metsureina Haristuvalla turvavälit huomioiden. Pilkottavaa riittää koko kesäksi saunaa lämmittäessä.

Ovtsin kuulumisia

On aikoihin eletty!

Kalenteri tyhjentyi kaikista yhteisistä hyvistä kokoontumisaikeista. Kevät vain tekee tuloaan ja linnut helskyttävät pesimispuuhissaan. Onneksi sekä oman kerhomme että Tunturiladun kevätvuosikokoukset onnistuttiin pitämään ennen koronakaranteenia.

Alkuvuosi lähti hyvin liikkeelle. Helmikuun kerhoillassa muistelimme vielä Summassaaren susiaisia kuvakoostetta katsellen.

Maaliskuisen kevätvuosikokouksen päätöksellä Ovtsi on lähtenyt rekisteröitymään. Vaadittavat paperit on lähetetty eteenpäin.

Kaikkea karanteeni ei sentään ole pystynyt sotkemaan: pari viikkoa sitten reipas miesporukka kokoontui Haristuvalle metsurihommiin. Sovitut kaadettavat puut hoideltiin ammattitaitoisella otteella nurin. Suurin näistä puista kasvoi saunan nurkalla ja se todettiin melko lahoksi. Pihkaa siinä oli niin että siitä olisi voinut tehdä reilusti pihkavoidetta. Tuoksui vahvalta tervakselta.

Ojalan Jorma taiteili pölleistä moottorisahalla jätkänkynttilöitä tuleviin tarpeisiin. Mahtava pöllikasa odottelee halkomista polttopuiksi. Ja ihme kyllä puiden kaatamisesta huolimatta pihapiiri säilyi erähenkisen metsäisenä niin kuin ennenkin. Nyt toivomme, että pääsemme porukalla nauttimaan Haristuvan antimista, kesäsaunomisista ja uimisesta. Telkkäpari siellä uiskenteli jäänreunan sulassa.

Tuleva ovtsilaisten ohjelma on vielä nykytilanteesta johtuen arvailujen varassa. Toiveena on, että syyskuun puoliväliss pääsemme Susikyröön.

Koko Susikyrö on Ovtsille varattu viikoksi 38. Nyt näyttää siltä, että meikäläisiä ei ole lähdössä läheskään täyttä määrää.

Bussikuljetuksen järjestäminenkin tuottanee ongelmia. Niinpä ovtsilaiset toivovat mukaan kavereita. Tämä on kutsu kiinnostuneille tunturilatulaisille: Tervetuloa mukaan yhteiselle ruskaretkelle!

Ritvis

Owla Suomen kalakirjaston jäljillä

Ennen koronaviruksen vaikutuksia ja valtiovallan esteitä onnistuimme Lapinkävijät Owlassa lähteä kerhoviikolle Oulusta auringonpaisteessa 7.3.2020.

Meitä kokoontui Susikyröön 14 ja yksi owlalainen saapui sunnuntaina. Maanantaina viisi kerholaistamme aloittivat tunturissa vaelluksen hiihtäen lähes umpihankista Varkaankurun reitiltä Hannukuruun yöpymään 12 hengen Hannu-varaustupaan.

Viereisessä Hanna-varaustuvassa yöpyi retkeily-yrityksen Seven Fells Up kokoama 12 hengen sveitsiläisryhmä kahden paikallisoppaan kanssa.

He liikkuivat lumikengillä. Muonat he toivat narujen päässä vedetyillä isoilla, oranssisilla muovipulkilla. Illalla he hienosti tarjosivat meille lämmitetyn saunan. Tuvassa yöpyneet sisarukset hyödynsivät saamamme tarjouksen saunoen.

Ryhmämme hiihteli kovassa vastatuulessa seuraavana päivänä 8 hengen Sioskurun varaustuvalle. Siellä vietimme kaksi yötä. Seuraavana päivänä oli retki auringon paistaessa Pyhäkeron tunturikahvilaan. Reitti oli lumivaarojen takia muuttunut.

Kahden yön jälkeen palasimme takaisin Hannukurun Hannu-varaustuvalle. Tunturi oli vaeltajista lähes tyhjä. Sioskurussa pari yöpyjää ja yksi vastaantullut hiihtäjä.

Perjantaina palasimme Susikyröön auringon paistaessa. Tuuli oli torstaina ajetun ladun Hannukurulta tuivertanut hyvinkin tukkoon. Vasta Varkaankurun reitin saavutettuamme hiihtäminen ei ollut enää umpista.

Lipsuttelimme Susikyröön saunan lämmitykseen. Susikyrössä reippaat naismatkaajamme olivat Pekan-Oskarin kattoa vapauttamassa suuresta lumimäärästä. Saunan lämmityksen myötä saunan pukuhuoneen hormista tipuskeli pikkuhiljaa vettä laitialla olevaan ämpäriin.

Kerhoviikon yksi retkikohde oli **Ari Savikon** luomus Suomen kalakirjasto, joka on ainoa yksityinen kirjasto maassamme osoitteessa Kemiläistentie 151.

Huikea paikka tupaten täynnä kaloihin liittyvää kirjallisuutta Arin ajatuksella ”Kalakulttuurin aarteet ovat turvassa omassa kirjastossa”.

Näin sanomalehti Kaleva kuvaa asiaa 17.2.2020 artikkelissaan:

Arin elämäntyö on turvattu ja säilötty Pallaksen kupeessa köllöttelevään hirsiseen uudisrakennukseen Jerisjärven rannalla. Vastarannalla ovat ikivanhat Keimiöniemen kalakentät. Hienosti valittu paikka.

Hannu Liljamo

Kirjastonhoitaja Erkki Lounasvuori lämpimät Aino Arvolan kutomat sukat jalassaan.

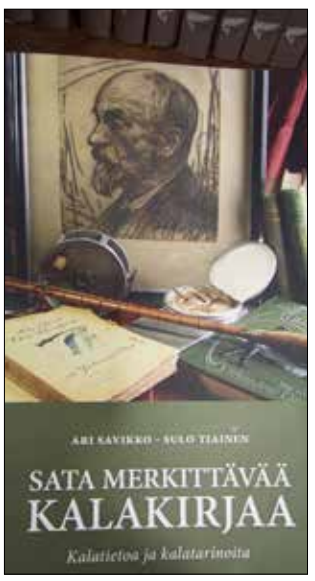
Ari. Luken tutkimusmestari Inarin toimipisteessä, on kerännyt kala- ja kalastusaiheisia kirjoja yli 30 vuoden ajan huikeat yli 27 000 kirjaa ja kirjoitusta. Rakennuksesta löytyy myös metsästyksen liittyviä asioita sekä laaja Lappi-kokoelma kalaruokakirjojen kera.

Erikoisuutena ovat Metsästys ja Kalastus-lehden kaikki numerot vuodesta 1911 lähtien. Kirjaston rahoitus perustuu Tunturi-Lapin Leader rahaan ja talkootyöhön sekä Arin appiukon liki ilmaiseksi vuokraamalle tontille.

Kalakirjasto avattiin elokuussa 2018. Alfred Kordelinin säätiö tukee kalakirjastoa 120 000 eurolla. Se työllistää kirjastonhoitaja **Erkki Lounasvuoren**.

Yksi arvokkkaimmista teoksista on oululaisen kauppiaan pojan **Daniel Bongen** väitöskirja Salmonum natura vuodelta 1730. Siinä on mainio kalajuttu.

Oulun pormestari oli tulossa laivalla Tukholmasta Ouluun. Laivapoika pudotti vahingossa pormestarin sukulusikan mereen. Parin päivän kuluttua pormestarin rouva osti lohen Oulun torilta ja löysi miehensä lusikan lohen vatsasta. Rouva piti varmana, että laiva oli haaksirikkoutunut ja uponnut. Kuitenkin parin päivän kuluttua pormestari ja laiva saapuivat ehjinä perille, ja kadonnut lusikka oli jo kotona pöydällä.

Kalatietoa ja tarinoita kansien välissä.

Vastaava kokemus oli minulla Ounasjokivarressa, kun lusikkauistimeni ja perukkeeni aiemmin napannut nälkäinen hauki nousi seuraavalla heitolla huulessa lusikkauistimeni. Sain herkullisen hauen uistimeni perukkeen kera takaisin, ihme ja kyllä.

Lapinkävijä Owla

Hannu Liljamo

Lintuja tunturissa

Lintujen näkeminen tunturissa piristää vaellusta kummasti. Vaikka ei olisikaan lintubongari ja kiikaroija tai kirjaviisas asiantuntija, niin kyllä yllättäen havaittu lintu pysäyttää katselemaan pidempäänkin.

Useimmat linnut on helppo tunnistaa, mutta harvinaisemmat ja lähes samannäköiset ovat jo vaikeampia. Toisille linnun tunnistaminen on hyvinkin tärkeää, mutta toisille on samantekevää, mikä lintu on kyseessä. Kohtaamisen yllätyksellisyys tuottaa jo elämyksen.

Vaelluksillani Pohjolan tuntureilla on sattunut useita erikoisia kohtaamisia lintujen kanssa.

Pesimäaikana linnut ovat tehneet syöksyjä tunkeilijaa kohti ja maassa hautovien lintujen päälle olen melkein astunut. Kuukkelit ovat taukopaikoilla joskus niin röyhkeitä, että vievät kinkunsiivut leivän päältä. Talvella vastasataneelta lumelta on kiepissä olevaa puhtaan valkoista riekkoa hyvin vaikea erottaa, mutta kun se hermostuneena räpäyttää silmäänsä, niin silloin sen havaitsee. Kapustarinnan haikea vihellys kuuluu kauas ja se pysäyttää etsimään katseella itse lintua.

Kolbman vaelluksella Ruotsin pohjoisosassa Råsto-tunturilla havaitsimme paljon lintuja.

Kerran näimme kun valkea tunturipöllö hyppeli tunturin rinnettä alas pyrstö koipien välissä ja toinen siipi maata viistäen. Se tekeytyi raajarikoksi ja yritti johdattaa tunkeilijat pois poikasten läheltä. Poikasia emme missään nähneet ja jatkoimme matkaa. Kohta kuitenkin törmäsin kivikossa varpujen seassa piilottelevaan poikaseen. Se oli kuin metsän menninkäinen, untuvat ja höyhenet pörröllään ja suuret keltaiset silmät naamataulussa loistaen.

Myöhemmin kaksi naukuvaa piekanaa kaarteli korkealla sinisellä taivaalla. Tiesimme siitä, että niiden pesä on lähellä, mutta missään emme nähneet sellaista kalliojyrkännettä missä se voisi olla.

Kuljimme hajanaisena ryhmänä loivaa moreenirinnettä ylös tunturiin ja katselimme enimmäkseen ylös taivaalle, missä piekanat uljaasti kaartelivat. Kun jossain välissä katsoin jalkoihini, huomasin vieressäni noin metrin päässä piekanan pesän. Loivalla rinteellä olevassa risupesässä oli kolme poikasta.

Menin vähän kauemmaksi ja otin pesueesta nopeasti kuvan. En huutanut muita katsomaan, vaan jatkoin matkaa ja vasta parin sadan metrin päässä tauolla kerroin muille.

Samaisella vaelluksella Råston laakealla ylängöllä lenteli tunturikihuja. Kuljimme varovasti, sillä pesä ja siinä hautova lintu sulautuvat maastoon niin hyvin, että niiden päälle voi astua.

Eräässä pesässä oli hautomassa rohkea emokihu, joka ei lähtenyt pakoon vaikka kumarruimme sen lähelle. Retkikaverin sormeen se tarttui nokallaan.

Monesti kihut tekivät syöksyjä meitä kohti. Tarkkailin yhtä paikallaan lekuttelevaa kihua ja kun se lähti syöksyyn toimin salamannopeasti. Tartuin kaulassa roikkuneeseen järjestelmäkameraan, suuntasin sen kihua kohti ja laukaisin sen heitosta.

En ehtinyt tehdä mitään tähtäyksiä, tarkennuksia tai säätöjä. Kihu oikaisi syöksynsä noin metrin päässä, joten toista kuvaa en saanut.

Kun sain diakuvan kehityksestä, olin hämmästynyt: Kuva oli onnistunut täydellisesti! Valotus ja tarkennus olivat hyvät ja kaiken lisäksi kihu oli ruudulla oikeassa kohdassa ja kokonaisena. Lonkalta vetoni ja laukaisu oli nopeampi kuin lännen revolverisankareilla, …ja tuloskin oli parempi.

Tätä onnenlaukausta pidän parhaimpana valokuvanani.

Susi-Kiisan talkoissa seurasimme kun leppälinnun poikaset lähtivät maailmalle. Meitä oli nuotiopaikalla useampikin henkilö ja katselimme kun emo lenteli edestakaisin pesäpöntön ja koivikon välillä. Ennen pönttöön sukeltamista emo istui lähioksalle tarkkailemaan.

Kun emo oli hyttysiä saalistamassa, alkoi pöntön aukosta näkyä liikettä. Poikanen se sieltä pyrki ulos, pyöritteli päätään ja ihmetteli maailmaa. Sitten se tuli kokonaan ulos ja muutamalla siiveniskulla lensi kolmen metrin päähän koivun alaoksalle.

Jäimme tarkkailemaan tapahtumia ja kohta tuli toinen poikanen ulos. Sen siivet eivät kantaneet kauemmaksi kuin saman koivun juurelle. Kolmas poikanen ei päässyt niinkään pitkälle ja räpiköi varvikossa kauemmaksi.

Kihu.

Neljännellä oli vähän puoltamista vasemmalle ja lentoyritys vei sivummalle varvikkoon. Vielä viideskin poikanen oli tulossa ja se ihmetteli pitkään kevään huikaisevaa valoisuutta. Sen päästä jo näki, että poikanen oli pieni. Kun se tuli pöntöstä ulos, se kopsahti suoraan maahan. Se oli pikkuinen räähkä, laiha ja höyhenet sekaisin. Maassa se yritti siivilleen, mutta koikkelehti päättömästi varvikkoon piiloon.

Tässä kai tuli todistettua se, mitä tarkoittaa ”*pahnan pohjimmainen*”. Se on pesueessa alimpana heikompiosainen, vähälle ravinnolle jäänyt ja päähän potkittu.

Varangin niemimaan vaelluksella kuljimme Komagelvenin laaksossa ja ohitsemme lensi viiden joutsenen parvi läheisen harjun taakse. Kuljimme samaan suuntaan ja parin kilometrin päässä katselimme kiikarilla huvittavaa näkyä: Viisi valkoista joutsenta tallusteli jonossa tunturin rinnettä ylös kadoten huipun taakse.

Kjölen-tunturiselänteen katkaisee kaunis Karhukuru. Kuljimme sen läpi selänteen eteläpuolelle ja siellä karummalla tunturiylängöllä oli aivan eri maailma.

Näimme kauniin valkoisen tunturipöllön istumassa kivellä ja useita tunturikihuja, tummempia merikihuja sekä harvinaisemman punakuirin. Se koreili värikkäässä, tiilenpunaisessa lisääntymispuvussaan tunturinummella melko lähellä. Saimme katsella ja kuvata sitä pitkään, sillä niin itsetietoinen ja esiintymishaluinen se oli.

Sværholtin niemimaan kärjessä on Norjan suurimpia lintukallioita. Kalliolla pesii kymmeniä tuhansia kajavia ja lintuja lentelee merellä ja maalla mielettömästi. Kaksi merikotkaakin olemme siellä nähneet lentävän korkealla.

Vaelsimme Sværholtin ylängöllä sen pohjoisimpaan pisteeseen. Lepopäivänä suunnittelimme voisiko niemen kärjen kiertää rantaviivaa pitkin. Lähdimme matkaan, mutta aivan uloimmassa kärjessä mereen ulottuva jyrkänne katkaisi reitin.

Emme viitsineet palata takaisin, vaan aloitimme kiipeämisen nelivedolla jyrkkää lintujen ulosteiden tahrimaa rinnettä ylös. Kun pääsimme jyrkänteen laelle 160 metriä merenpinnan yläpuolelle, näimme tolpan päässä ison kyltin takaa päin. Kiersimme etupuolelle ja siinä luki: *Lintukalliolla kiipeily kielletty!*

Punakuiri.

Paluumatkalla niemen kärjestä leiriydyimme Tömmervikdalenin komean kanjonin pohjalle.

Loikoilimme illalla teltassamme ja kuuntelimme korppien keskustelua, joita kanjonin korkeat seinämät vahvistivat. *Kraak, kraak* kuului toisaalta ja toisaalta *klonk.* Yksipuolista keskustelua kesti pitkään ja retkikaveri päätti osallistua siihen. Hänkin alkoi raakkua korppien kielellä ja aina tuli vastaus. Sitten kun kaveri päästi suustaan oikein soinnillisen *koolo'oonk*- äänen, oli pitkään hiljaista. Kohta kuuluikin vaisu *klonk*? Se kuulosti siltä kuin korppi olisi kysynyt: *häh?* Meitä nauratti aivan hillittömästi.

Joutenkulkija jostakin

Pöllö.

Piekanat.

Leppälintu.

Kevätpäivät Partaharjun harjumaisemissa

Talvimaisema ja upeat harjumaisemat johdattivat meidät Partaharjun toimintakeskukseen, jossa vietettiin maaliskuisena viikonloppuna Tunturiladun kevätpäivät- ja kokous. Paikka sijaitsi upean Saivojärven rannalla.

Perjantaina oli saapunut paikalle noin 40 henkeä. Njeallajalaiset ottivat meitä vastaan iloisesti tervehtien. Koska oli korona-aika, halaukset oli unohdettava.

Illan ohjelmassa Partaharjun isäntä **Eija Sorjonen** kertoi Partaharjun toimintakeskuksen historiasta.

Toiminta alkoi jo 1943. 1960-luvulla oli vain poikia leirielämää viettämässä. Vasta vuonna 1974 pääsivät myös tytöt opiskelemaan. Kansanopiston toiminta loppui vuonna 2013, jolloin Partaharjusta tuli majoitus-, leiri-, ja kokoustoimintakeskus.

Seija Lipsanen oli tehnyt Njealljen 50-vuotishistoriikin, jota sai ostaa Partaharjulla ja siihen sai myös Seijalta nimikirjoituksen.

Njeallje täytti vuosia jo 16. tammikuuta, mutta nyt he tarjosivat kevätpäivien osallistujille täytekakkukahvit.

Paikalla olleet tunturikerhot muistivat juhlivaa kerhoa erilaisin retkeilyyn liittyvin lahjoin ja upeiden sanojen saattamana.

Lauantaiaamuna herättiin lumiseen ja tuuliseen auringonpaisteeseen. Lisää porukkaa alkoi tulla läheltä ja kaukaa. Aamulla nostettiin lippu salkoon ja laulettiin Savolaisten maakuntalaulu.

Njealljen puheenjohtaja **Tuula Kirjonen** toivotti kaikki tervetulleeksi.

Ennen varsinaista kevätkokousta oli keskustelutilaisuus, jossa sai kysellä johtokunnalta Tunturiladun asioita.

Erkki Maununen kyseli mitä mieltä oltaisiin Susikyrön vanhan kämpän sähköistyksestä. Käsiäänestyksen jälkeen todettiin, että halutaan valot, mutta ei pistorasioita.

Kämppien tutustumisavain on kiinnostanut jonkin verran.

Suurimmat kysymykset keskustelussa liittyivät Tunturiladun kämppiin ja niiden sähköistyksestäkin keskusteltiin. Kiitosta annettiin kämppätoimikunnalle ja kämpistä huolta pitäville.

Nettisivuista keskusteltiin hyvin vähän. Uusiin kotisivuihin tuli parannusehdotuksia. Tiedotustoimikunta lupasi paneutua ehdotuksiin.

Susivaliokunnalta kysyttiin tulevatko susivaliokunnan sääntöuudistukset julkisiksi. Ne tulevat, kun valmistuvat.

Whatsapp-ryhmiä on perustettu paljon eri kerhoissa. Toivotaan, että tätä kokeiltaisiin muissakin kerhoissa, joka nopeuttaisi viestintää.

Hanna Sinilehto esitteli myös Tunturiladun uutta arkikäyttöön tehtyä susimerkkiä, jota voivat käyttää kaikki sudet. Merkissä lukee susimerkki, joka tuo näkyvyyttä susimerkille ja Tunturiladulle.

Merkin hinta on kaksi euroa ja vitosella saa kolme merkkiä.

Kevätkokouksen aluksi Njealljen puheenjohtajalle ja Tunturiladun pitkäaikaiselle hallituksen jäsenelle Tuula Kirjoselle ojennettiin torkkupeitto.

Kevätkokouksen puheenjohtajaksi kutsuttiin Njealljen puheenjohtaja Tuula Kirjonen ja sihteeriksi Tunturiladun sihteeri **Inka Helenius**. Pöytäkirjantarkastajiksi valittiin **Seija Vihervuori** (Tsietsa) ja **Olavi Oinonen** (Tsietsa). Äänenlaskijoiksi valittiin **Tommi Prami** (Tsietsa) ja **Aino Kohtala** (Tsietsa).

Kokous sujui ripeästi. Tilinpäätösasioihin tuli tarkentavia kysymyksiä.

Kumpen **Jouko Koivu** kysyi muissa asioissa jäsenmaksuista. Miten toimitaan, jos haluaa olla esimerkiksi kahdessa kerhossa jäsenenä. Pitääkö molempiin kerhoihin maksaa Suomen Ladun, Tunturiladun ja kerhon jäsenmaksu. Tunturiladun johtokunta lupasi keskustella asiasta seuraavassa kokouksessa. Kun asia on selvä, tiedotetaan siitä Tunturiladun nettisivuilla ja Tunturilatu-lehdessä.

Iltapäivällä oli tarjolla ulkopelejä, kuten frisbeegolfia, saappaan- ja hevosenkengänheittoa.

Tuuli yritti tehdä tepposet, mutta hauskaa oli ja hyviä tuloksiakin syntyi. Parhain oli porukasta tunturikerho Jouko Koivu.

Ennen illanviettoa oli tarjolla saunaa ja avantokin oli avattu Saivojärven rannalle.

Illanvietossa ensiksi puhui **Asko Honkilanoja**. Hän kertoi Pieksämäen geologisesta historiasta ja nykypäivän Pieksämäen vesiväylistä.

Onni Voutilainen Kumpesta kertoi diakuvin Partaharjun kansanopiston historiasta, kun hän opiskeli opistossa poikatyön kurssilla 1960-luvulla.

Silloin opiskeltiin leirielämää ja käytiin Lapissakin retkeilemässä. Varusteet olivat hyvin erilaiset kuin nyt. Muuten vietettiin yhdessäoloa pelaten pelejä, ja opiskellen retkeilyyn liittyviä asioita.

Illanvietossa myös laulettiin lapinlauluja tunnelmallisessa päärakennuksen salissa.

Ja ei illanviettoa ilman arpajaisia. Taas oli upeita palkintoja pöytä täynnä.

Vielä iltapalalle ja sitten unten maille tai rupattelemaan tuttujen kanssa.

Seuraavana aamuna oli vierailu läheiselle Ristikiven kirkolle, joka on rakennettu vuonna 1971. Se on hirsiseinäinen, katoton ulkoilmakirkko.

Kirkon on suunnitellut arkkitehti **Jussi Lappi-Seppälä.** Kirkko on saanut nimensä paikalta löytyneestä isosta kivestä, jossa on ristikuvio.

Tällä paikalla on pidetty jumalanpalveluksia Partaharjun leireillä. Kesällä 1967 leiripojat löysivät sammaleeen alta kivestä ristikuvion. Kivi on nyt kirkon alttarina.

Ristikiven syntyhistoria ulottuu geologisen arvion mukaan noin 1800 miljoonaa vuotta taaksepäin.

Istumapaikkoja kirkossa on 400 hengelle. Kirkko on Partaharju-säätiön omistama. Kirkossa kasvaa seitsemän puuta.

Väkeä oli kevätpäivillä yhdestätoista kerhosta.

Vielä lipunlasku tuulen tuivertaessa ja sen jälkeen lämmintä keittoa nauttimaan. Heilautukset ja hymyt kaikille osallistujille.

Kiitos Njeallje järjestelyistä. Toivottavasi koronan jälkeen koemme lisää tällaisia tapahtumia ja saamme nauttia Suomen luonnon moni-ilmeisistä maisemista.

Kuvat: **Jorma Kirjonen** ja **Tuula Forström**
Teksti: **Tuula Forström**

Ristikiven kirkossa ei ole kattoa. Komeat männyt kasvavat kirkon sisällä.

Seija Lipsanen tutkailee kirjoittamaansa Njealljen historiikkia.

Erkki Maununen ojentaa Alppaksen lahjana Nalle-karhun.

Juuri ennen koronarajoituksia järjestetyssä kokouksessa oli hyvin väkeä..

Hanna-Mari Sinilehto kertoi kokousväelle arkikäyttöön tehdystä susimerkistä.

Mikko Suominen

1041 metrin Rørnestinden tarjoaa hienot maisemat aivan Lyngseidetin kylän lähellä. Kapean vuonon toisella puolella vastapäätä kohoaa Istinden 1495 metriin.

Päiväretkeilijän Lyngen

Lyngen on vuoriryhmä, joka nousee merestä niemeksi noin 50 kilometriä Tromssan kaakkoispuolella. Alueen korkein huippu on Jiehkkevárri, 1834 metriä. Se on myös Pohjoismaiden kolmanneksi korkein huippu prominenssiltaan.

Näiden vuorien kauneus kiehtoo minua ja puolisoani Mikkoa yrittämään kiipeämistä joillekin niistä. Olemme käyneet Lyngenillä useana vuotena.

Viime kesänä heinäkuussa kävimme Lyngenin niemimaan pohjoisimmassa kärjessä. Sinne oli mukava neljän tunnin kävelyretki Sørklubbenille, jossa oli joitakin jyrkkiä kohtia rantapolulla. Pohjoiskärjestä löytyy pieni majakka ja söimme lounasta kauniilla rantakalliolla katsellen merta ja kaukaa ohittavia laivoja.

Yövyimme metsässä telttailen melko lähellä teitä. Sopivien yöpymispaikkojen löytäminen oli kuitenkin vaikeaa, koska muutaman virallisen leirintäalueen lisäksi edes julkisia parkkipaikkoja on erittäin harvoja. Yhden yön telttailimme lahden rannalla, jossa oli monta muutakin retkeilijää pysähtyneinä autoineen.

Haastavin kohteemme huiputusyritykselle oli 1495 metrin korkuinen Istinden aivan lähellä Lyngeidetin kylää. Sen huipulta sanotaan olevan Lyngenin parhaat maisemat, mutta myös lumivyöryjä etenkin talvisin.

Ensimmäisen 400 metrin nousu oli helppoa sorarinteellä, aurinko paistoi ja meitä ympäröivät meri ja vuoret. Varpujen seassa kävely oli melko helppoa. Kasvillisuusrajan yläpuolella kulku muuttui jyrkäksi ja irtokiviä oli rinteessä paljon. Jyrkkä rinne tuntui väliin pelottavalta, kun kulku ylös tai alas ei ollut helppoa.

560 metrin korkeudessa Istindenin rinne muuttui lumen peittämäksi. Puimme jäänraudat, matkahakut, valjaat ja köyden mennessämme jäätikölle. Se oli aluksi tasaista, mutta jyrkentyi sitten. 700 metrissä päätin jäädä siihen, koska ensimmäistä kertaa jäärautojen kanssa kävely tuntui raskaalta.

Istinden jäi vielä toistaiseksi valloittamatta, mutta vietimme hienon päivän jäätiköllä.

Mikko jatkoi eteenpäin, mutta palasi kahden tunnin jälkeen jouduttuaan uimaan märässä lumessa noustessaan 1100 metriin ennen takaisin kääntymistään. Auringonpaiste oli sulattanut etelärinteellä liikaa tuolloin. Aikaa päiväretkeen kului 11 tuntia. Aiomme yrittää vielä uudestaan tulevaisuudessa.

Seuraavan päivän kohde, sekin Lyngseidetin lähellä, oli 1041 metrin Rørnestinden. Sitä suositteli myös paikallinen turismitoimisto. Tämä huippu on suosittu retkikohde myös päikallisille. Matkalla näimme paljon lampaita ja pieniä vesiputouksia. Maisemat olivat mahtavia jyrkästi alas vihreän meren vuonolle. Tähän retkeen kului kahdeksan tuntia rauhalliseen tahtiin.

Melko helppo ja suhteellisen korkea huippu on 1413 metrin Rundfjellet parikymmentä kilometriä Lyngseidetin eteläpuolella. Kävimme siellä kaksi vuotta sitten kahden yön retkellä edeten hitaasti täydessä vaellusvarustuksessa ja leiriytyen 900 metriin. Ainoastaan huipputasangolle nousu oli jyrkkää, muutoin pystyi normaalisti kävelemään kivikkoisessa maastossa eikä jäätikköä ollut matkalla.

Google Maps

Lyngenin niemimaa on säästynyt jääkauden jäätikköjen jyräykseltä ja on siksi terävien ja korkeiden vuorten täyttämä ainutlaatuinen paikka.

Lyngen on mahtava alue, ihmeellisine jättiläismäisine vuorineen. Jotkut kuvailevat sitä Pohjoismaiden Mont Blanciksi. Se on täysin erilainen kuin Suomen lapin maisema, jyrkät vuoret kohoavat niin korkealle.

Lyngen on suosituimmillaan keskellä talvea, kun siellä käyvät vapaalaskijat. Alue on myös mukava retkikohde kesäisin. Suosittelen sitä kovasti kaikille!

Xiaoyun Deng
Kolbman jäsen

Lyngenin pohjoiskärjen polku Sørklubbeniin on upea päiväretkikohde.

Ovtsin vieraana Jyväskylässä

Tuula Forström

Ovtsilaiset ovat tehneet paljon talkootyötä Haristuvan eteen. Hieno kokoontumispaikka kerholla.

Kuten jo aiemmin lupasin, käyn eri kerhojen tilaisuuksissa.

Ensimmäiseksi olin valinnut tunturikerho Ovtsin Keski-Suomesta. Puheenjohtaja Aku nouti minut Jyväskylästä junalta ja vei kotiinsa syömään vaimonsa tekemää hyvää lihakeittoa.

Sitten olikin aika lähteä tunturikerho Ovtsin kevätkokoukseen, jossa Ovtsi oli päättämässä kerhon rekisteröitymisestä.

Paljon oli puheenvuoroja ja mielipiteitä. Hyvässä yhteistyössä saatiin päätös, että kerho rekisteröityy.

Puheenjohtajana toimi **Seppo Pihkasalo** ja sihteerinä **Aku Kärkkäinen**.

Paikalla oli kaksikymmentä tunturilatulaista. Hiukan kyllä jännitti porukan edessä, josta suurin osa on ollut tunturikerhon jäseniä vuosikymmeniä. Kerroin rekisteröinnin vaikutuksista ja mitä hyvää ne tuovat kerhon toimintoihin, Haristuvan hallintaan ja jos hakee avustuksia kunnalta.

Minulle oli varattu yösija **Ritva Loimion** eli Ritviksen luona Jyväskylän keskustassa. Iltapala oli mahtava haudutetun teen kera. Voi että sain todella mukavaa ja mielenkiintoista tietoa lappilaisuudesta ja myös saamelaisuudesta.

Yö huoneessa, jossa oli paljon saamelaiskirjallisuutta, toi uniini hiukan leijuntaa. Ikään kuin olisin eksynyt seuraamaan saamelaiselämää.

Kiitos Ritvis, toivottavasti tästä saan intoa nostaa saamelaistoimikuntaa uudelleen toimimaan.

Seuraavana aamuna oli luvattu, että pääsen Haristuvalle. Siellä meitä oli kuusi henkeä. Tunnelmallisessa kodassa nautittiin nuotiokahvit, sämpylää ja pullaa ja muutakin. Keskustelua riitti monesta ajankohtaisesta asiasta. Katsottiin sauna ja päärakennus. Ja sääkin toi mausteensa, lunta kinoksiksi saakka ja aurinkokin paisteli. Kiitos ovtsilaiset, teillä on upea paikka ja mahtavat talkoolaiset olleet. Ja kiitos vielä että sain Haristuvan rakentamisesta kertovan dvd:n

Ja kiitos Aku Kärkkäinen kaikesta järjestelystä, ja muille jotka mahdollistitte, että pääsin teitä tapaamaan.

Tuula Forström
Tunturiladun
puheenjohtaja

Kämppätoimikunnan kuulumisia

Talkoot poikkeuksellisesti vasta elokuussa

Ismo Mussaari

Pekka Kalliolle haetaan seuraajaa kämppäisännän tehtävään.

Tunturiladun rakennustyötalkoot Lapin tukikohdissa on siirretty tänä vuonna elokuulle viikoille 32, 33 ja 34. Alun perin suunnitelmissa oli järjestää talkoot kesäkuussa.

Elokuu on varmaan parempi aikakin talkoille lumitilanteen ja myöhästyneen kevään takia ja on ehkä vähän kuivemmat olosuhteetkin kuin tänä vuonna olisi ollut kesäkuussa. Joku yksittäinen henkilö tai kaksi saattaa mennä jo kesäkuussa Susikyröön laittamaan Pekan-Oskarin saunatiloihin lisäeristettä ja mahdollisesti hoitavat myös vanhan ison kämpän lattian lakkaustyön ynnä katsovat samalla Susikyrön tilannetta elokuun talkoita varten.

Tulevat talkootyöt on kerrottu tarkasti Tunturilatu-lehdessä 1/2020 kämppätoimikunnan palstalla. Ehkä polttopuuhommia on aiemmin kerrottuun nähden enemmän, koska polttopuuta on kulunut menneen talven aikana jonkin verran enemmän kuin edellistalvien aikana, varsinkin Susikyrössä. Tämä johtuu varmaan kämppien lisääntyneestä käytöstä.

Talkootyöt aloitetaan viikolla 32 Susikyröstä noin kymmenen hengen voimin.Näin toimien saadaan tehdyksi ne työt, jotka on etukäteen tälle vuodelle suunniteltu tehtäväksi. Viikko 33 ollaan Kiisalla ja tarve on 6–8 henkilöä ja viikko 34 Susi-Talaksella, jossa tarvitaan saman verran väkeä.

Talkootyöjärjestelyt ovat samantyyppiset kuin edellisvuosinakin eli kämppätoimikunta auttaa kimppakyytijärjestelyissä, hoitaa yhteisruokailut, järjestelee yöpymiset, työturvallisuusasiat ja talkootyöasiat ynnä hankkii rakennustarvikkeet ja tarvittavat työkalut.

Viime talvi oli poikkeuksellisen runsasluminen Lapissa ja jatkuu vielä tätä tekstiä kirjoitettaessakin. Se on aiheuttanut paljon hankaluuksia, huolta ja lisätyötä kämpillä olijoille. Kaikesta on kuitenkin kohtuuhyvin selvitty, johtuen suureksi osaksi kämpillä olijoiden toimeliaisuudesta ja oma-aloitteellisuudesta. On luotu polkuja auki lumesta, pudotettu lumia vesikatolta useaan eri kertaankin talven aikana, on ilmoitettu erityyppisistä ongelmista kämppätoimikunnan jäsenille tai itse korjattu asioita kuntoon.

Näin toimien kiinteistöt ovat pysyneet kunnossa, kämpillä olijat ovat myös kiitettävällä tavalla huomioineet muut kämpillä olijat ja myöhemmin kämpille tulijat. On siivottu tilat siistiksi pois lähtiessä, tuotu polttopuut tupaan valmiiksi seuraavaa kämpälle tulijaa varten ja tarvittaessa tiedotettu asioista tai ongelmista, mikä on hyvä seuraavan tulijan tietää.

Kämppäisäntä ja koko kämppätoimikunta on iloinen ja suuresti kiitollinen tukikohtien käyttäjille edellä mainitun tyyppisestä käyttäytymisestä. On jo moneen kertaan kerrottu Tunturilatu-lehdissä, että Tunturiladun kämpät Lapinmaassa ovat jäsenistölle tärkeä asia. Tämän nykyinenkin kämppätoimikunta on yrittänyt muistaa.

Nyt hoidettuani jo yli 15 vuoden ajan Tunturiladun kämppäisännän tehtävää, toivon että kun lähiaikoina Tunturiladulle etsitään uutta kämppäisäntää, hän voisi saada avukseen samantyyppisen, asioiden hoitoon myötämielisesti suhtautuvan kämppätoimikunnan, niin kuin minullakin on apuna ollut.

Nämä 15 vuotta ovat olleet hienoa aikaa elämässä. On ollut osaava talkootyöporukka ja hienoa yhdessäoloa tunturilatulaisten kanssa. Parhaina talkootyövuosina on mennyt yli 10 viikkoakin Lapin maassa.

Minulla on ollut mahdollisuus tutustua laajasti Lapin ihmisiin ja saada nähdä heidän arkea sekä tehdä yhteistyötä Lapin viranomaisten kanssa ja saada elinikäisiä ystäviä Lapin maasta ja paljon muuta.

Tunturiladun jäsenyys ja kerhoissa mukana olo on antanut myös mahdollisuuden nähdä Lapin eri vuodenajat pienillä ja vähän pitempiaikaisillakin maastoretkillä niin rinkka- kuin ahkiovaelluksillakin yli neljän vuosikymmenen aikana.

Hieno asia!

Liittyessäni 70–80-luvun vaihteessa Tunturilatuun, tutustuin melko pian myös Tunturiladun silloiseen rakennuspäällikköön **Pekka Huttuseen** ja sain nähdä vielä myöhempinä vuosina talkoissa mukana ollen millä lailla hän hoiti Tunturiladun asioita (kämppien rakentamista 80-luvulla).

Nyt myöhemmin, kun olen saanut tehdä sitä samaa työtä Tunturiladussa kuin Pekkakin silloin, olen muistellut itsekseni hänen toimintaansa suurella kunnioituksella. Olemme yrittäneet kämppätoimikunnassa toimia vähän samalla tavalla kuin hän silloin, kuitenkin nykyaikaa soveltaen ja ymmärtääkseni tunturilatulaiset ovat olleet niin kämppäisännän kuin koko kämppätoimikunnankin toimintaan kohtuutyytyväisiä.

Suurkiitos Tunturiladun jäsenistölle ja talkooväelle kämppäisännän ja kämppätoimikunnan puolesta vuosien ajalta. Kiitos myös Tunturiladun eri johtokunnille koko 15 vuoden ajalta myötämielisestä suhtautumisesta kämppätoimikunnan toimintaan ja myös kaikille eri puheenjohtajille, **Raimo Pahkalalle** ja **Paavo Kramsulle** erikoiskiitos tuesta, mitä kämppäisäntä on saanut tuekseen vuosien ajalta.

Talkoisiin ilmoittautuminen ja kyselyt:

Pekka Kallio 050 5272796, **Paavo Kramsu** 040 706 2764, **Sirpa Alapuranen** 050 597 5811.

Pekka Kallio, kämppäisäntä

Kohti tulevaa vuotta

Voi korona minkä teit. Sotkit meiltäkin kesän suunnitelmat, mutta ykkösasia kuitenkin on pitää väki terveenä.

Ehdimme juuri ja juuri viettää hiihtoviikkomme Muoniossa maaliskuun alkupuolella, kun samalla seurasimme uutisista, miten koko maailma muuttuu hetkessä. Seuraavalla viikolla alkoivat rajoitustoimet purra, kouluja suljettiin, riskiryhmäläisten liikkumista rajoitettiin ja niin edelleen.

Pääsiäisen reissu meiltä peruuntui, samoin olemme peruuttaneet kesältä nuorisovaelluksen ja leirin Lemmenjoella. Toivomme hartaasti, että pääsemme toteuttamaan syksyn kerhoviikkomme Susikyrössä viikolla 39.

Itse pääsin Lappiin jopa kaksi kertaa talven aikana. Harmittaa niiden puolesta, jotka olivat ajoittaneet hiihtoreissunsa viikon 12 jälkeen. Lapissa oli ennennäkemätön määrä (ainakin minun mielestäni) lunta ja hiihtokelit jatkuivat varmasti todella pitkälle.

Korona muutti myös kerhon kokouskäytäntöjä. Kerhotoimikunta kokoontui Teamsin kautta sähköisesti ja kerhon kevätkokous pidettiin sähköpostikokouksena. Kevätkokouksessa oli tarkoitus viedä kerhon rekisteröitymistä eteenpäin, mutta nyt se asia oli pakko siirtää seuraavaan kokoukseen.

Kerhomme on lupautunut pitämään ensi keväänä Tunturiladun kevätpäivät ja -kokouksen täällä lähialueellamme. Ajankohtaa olemme miettineet ja sellainen perusajatus on, että ensi keväänä kaikki kynnelle kykenevät tunturilatulaiset suuntaavat matkansa Lappiin maalis-huhtikuussa. Silloin on turha pitää kokousta.

Kun Tunturiladun säännöt sallivat sen, että kokous voidaan pitää myös toukokuussa, sinne sitä suunnittelemme. Haemme parhaillaan sopivaa kohdetta, jossa olisi tarjolla kokouksen lomaan muutakin koettavaa. Ajankohdasta ja kohteesta tarkemmin jo seuraavassa lehdessä.

Satu Ojala, varapuheenjohtaja

KAUPPA AUKI

MYYTÄVÄT TARVIKKEET

	á
Hihamerkki	1,70
Pinssi	1,70
Susimerkki	5,00
Susimerkki nauhalla	6,80
Tunturilatu-tarrat (12 pientä tarraa)	2,00
Tunturilatu-tarra (iso)	1,30
Viiden vuosikymmenen vaellus -kirja	15,00
Kuudes vuosikymmen -kirja	15,00
Historiikit (kaksi kirjaa)	25,00

Susimerkit myydään vain vihityille susille.

Maksuasioista:

Tunturiladun pankkitili on **Oma Säästöpankki FI11 4108 0010 3176 86**. Tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut.

Tunturiladun tarvikkeita voi tilata yhdistyksen taloudenhoitajalta: helenius.inka@gmail.com
Tarvikkeet toimitetaan postitse tai sopimuksen mukaisesti. Tarvikkeita on myynnissä myös Tunturiladun yleisissä tapahtumissa.

TUNTURILADUN RETKIMUISTIO

Retkeilyn peruskurssi Hossassa on siirtynyt syksylle. (Owla)
Kyselyt Unto Ojalehto p. 040 836 6462, unto.ojalehto@gmail.com. Kokoontuminen ennakkoon kaksi kertaa ennen osuutta Hossassa.

6.–13.6. Alkukesän vaellus Pöyrisjärven erämaa-alueelle (Owla)
Ilm. 1.5. menn. Tapio Siikaluoma p. 044 260 4855, tapio.siikaluoma@gmail.com tai Jukka Parviainen p. 040 531 6234, jukka.parviainen@outlook.com. Matkat osallistujien kesken sovittavilla kimppakyydeillä.

23.–25.6. Vunukkaleiri (Kumpe)
SIIRRETTY ENSI VUOTEEN

25.6.–2.7. Kevyt kesäretki Susi-Kiisalle (Kavtsi) PERUUTETTU.

10.–18.7. Nuorisovaellus Lemmenjoen maisemissa (Geatki)
SIIRRETÄÄN KESÄLLE 2021

10.–18.7. Leirille Lemmenjoelle (Geatki)
SIIRRETÄÄN KESÄLLE 2021

18.–25.7. Kesävaellus Käsivarressa (huomaa muuttunut paikka!) (Kavtsi)
Koronatilanteen myötä katsoimme parhaaksi vaihtaa kesän vaelluksen kohde Ruotsin Sarekista Suomen puolelle. Vaelluksen toteutuminen vahvistuu viranomaisohjeisiin perustuen kesäkuun loppuun mennessä. Ajatuksena on kulkea n. 15 kilometriä päivässä, pääosin omilla poluilla kulkien. Korkeuserot alueella ovat kohtalaisen merkittäviä ja kahlauksia on luvassa. Majoittuminen teltoissa. Kaikkinensa vaellus edellyttää varsin hyvää vaelluskuntoa ja aiempaa kokemusta pohjoisen vaelluksista. Matkan varrella pidetään yksi leiripäivä paikalla jolta on toivottavasti mukava tehdä vaikkapa huiputusretki pikkureppu selässä. Rinkat on tarkoitus nostaa selkään la 18.7. aamupäivästä Ropinsalmessa, ja patikalta palata Kilpisjärvelle la 25.7. iltapäivästä. Aikataulu perustuu ajatukseen tulla paikalle omilla autoilla kimppakyytejä hyödyntäen - tämä siksikin, ettei julkisten kulkuyhteyksien palautumisesta normaaleiksi ole varmuutta. Ilm. su 28.6. menn. Ennen vaellusta pidetään retkipalaveri, näillä näkymin heinäkuun alkupäivinä. Järjestäjät: Mika Kiiski (kiiski.mika@gmail, 050 381 3894) ja Kirsi Hiltunen (kirhan@welho.com)

18.7.–7.8. Paljakkavaellus Finnmarkissa Vardö-Utsjoki (Kolbma)
Kolmen viikon ja 320 km:n kalastuspainotteinen vaellus Norjassa. Rajoitetaan kantamukset max 25 kg rinkkoihin, jotta pystytään etenemään tavallista pidempiä eli 15-22 km:n päivätaipaleita. Kulkemiset meno- ja paluumatkoilla pyritään tekemään normaaleilla bussilinjoilla. Aloitus Vardön vierestä mantereen puolelta. Seurailaan Varangin niemimaan pohjoisrannikkoa, kävellään Hamningsbergin kautta Båtsfjordiin. Käydään kaupassa Båtsfjordissa ja sitten länteen Tenovuonolle asti. Kauppapysähdys myös Tana Brussa matkan varrella. Lopulta vedenjakajaa seuraten Tana Brusta länteen ja sitten suoraan etelään Utsjoelle. Matkalla muutamia päiväretkille ja kalastukselle omistettuja välipäiviä. Muutoksia voi tulla riippuen lähtijöiden toiveista ja tietenkin toteutuksen olosuhteet vaikuttavat lopullisiin valintoihin. Lisätiedot ja ilm. Mikko Suominen etunimi.sukunimi@iki.fi.

23.–26.7. Kesämatka (Kumpe)
Tankarin majakkasaari – Raahe – Siikajoki.
SIIRRETTY ENSI VUOTEEN

24.7.–2.8. Kesävaellus Saltfjelletin kansallispuistoon (Owla)
TÄYNNÄ, varalle ilmoittautumiset Aino Hämäläinen p. 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi tai Ritva Virrankari p. 044 530 1606, rullalotta@gmail.com.

15.8. Rakastu retkeilyyn –kiertuepäivä Kortejärven tilalla Kintulammin retkeilyalueella yhteistyössä Suomen Ladun kanssa. (Kolbma)
Kortejärven tilan piha-alueella on mahdollisuus tutustua retkeilyharrastukseen: varusteisiin, majoitteisiin, ruoanlaittoon jne. Tapahtuma on osa Tampereen kaupungin Eloisa Elokuu –teemaa. Lisätietoja ohjelmasta www.tunturilatu.fi/kolbma

29.8.–5.9. Kerhoviikko ja alkavan ruskan vaellus Susi-Talaksella (Kolbma)
Susi-Talaksen maastoissa löytyy hienoja päiväretkikohteita, marjamaita ja kalaisia järviä. Kämpässä on petipaikat 8 hengelle ja tontilla on hyviä teltanpaikkoja. Kiinnostuksen mukaan pyritään järjestämään lyhyt 2-3 pv sekä viikon vaellus. Yhteiskuljetus (juna+bussi+-taksi) sovitaan lähtijöiden kesken. Lisät. ja ilm. 15.7. menn. hanna.sinilehto@gmail.com.

5.–12.9. Ruskaviikko Torassiepissä (Kumpe)
Päiväretkeläiset: majoitus ja puolihoito Torassieppi Lomamökit, www.harriniva.fi. Lähiseudun polkuverkosto ja 6–12 km päiväretket tarjoavat ohjelmaa viikoksi. Halukkaat voivat liittyä Matti Nylanderin seuraan, joka vetää retkiä. Muita latulaisia otetaan mukaan, jos majoituksessa on tilaa. Ruskaviikon vaellus: Jouko Koivu vetää telttavaelluksen Olos/Pallas -alueella. Meno- ja viimeinen yö Torassiepissä teltta- tai sisämajoituksessa. Tarkemmin vaelluksesta kesän tiedotteessa. Ilm. viikolle 1.7. menn.: matti.nylander@gmail.com tai p. 044 5261145; vaeltajat Jouko Koivulle: jouko.koivu@kotinet.com tai p. 045 112 4712.

5.–13.9. Ruskavaellus Muotkatuntureilla (Tsietsa)
Omia polkuja kulkien ja teltoissa majoittuen tapahtuva syysvaellus Muotkatunturien erämaa-alueella. Reitti kulkenee Stuorroaytsin autiotuvan kautta. Kokoontuminen 5.9 Kaamasmukkaan. Yhteismajoitus tulo- ja paluuöinä mökeissä. Tied. ja ilm. 31.7. menn. Risto p. 0400 313 765, risto.daavitsainen@gmail.com tai Marjatta p. 040 722 0630, marjatta.nuutinen@gmail.com.

5.–12.9. Syyskerhoviikko Susikyrössä (Owla)
Ilmoittautumiset 26.8. menn. Hannu Liljamo p. 044 322 3646, hannu.liljamo@gmail.com

12.–19.9. Kerhoviikko ja ruskavaellus Susi-Talas ja Sarmitunturin alue (Kavtsi)
Kavtsi on varannut Susi-Talaksen kyseiselle viikolle. Kämppä sijaitsee Sarmitunturin alueella, Ivalon itäpuolella. Viikon aikana on mahdollista oleilla kämpällä, tehdä päiväretkiä ympäristöön. Lisäksi alueella on mahdollista kalastaa. Tunturiladulla on alueella vene, kalastusluvat ja verkkoja. Suunnitelmissa on toteuttaa kaksi kevyehköä vaellusta, toinen koko viikon ja toinen kolmen yön vaellus. Alueella on vanhaa mäntymetsää, kuusimetsän pohjoisraja, soita, puroja (ei pahoja ylityksiä), Pahakuru ja muutama avotunturi. Junien aikataulut eivät ole vielä tiedossa. Tammikuun tiedon mukaan juna lähtee perjantaina Helsingistä 18.49. Rovaniemelle. Rovaniemeltä jatketaan bussilla Ivaloon, jonne saavutaan 12.45. Ruokailun ja mahdollisten ostosten jälkeen jatketaan taksilla kohti Susi-Talasta. Paluu tapahtuu seuraavana lauantaina joko 18 tai 21 lähtevällä junalla. Retkipalaveri on 13.8. , paikka myöhemmin. Ilm. 12.8. menn. ja tied.: Juha Kelkka: juhake1960@gmail.com, p. 050 332 3239 tai Markku Arola: markku.arola@kolumbus.fi, p. 0500 777 554.

12.–19.9. Kerhoviikko Susikyrössä (Ovtsi)
Susikyrö on varattu Ovtsilaisille. Lähtöaika ja -tapa tarkentuu kesällä ilmoittautumisten myötä. Nyt on hyvä hetki ottaa myös kaveri mukaan, houkutella jäseneksi ja istuttaa häneen "Lapin hulluus". Lisät. ja ilm. ovtsi@tunturilatu.fi

19.–20.9. Suomu 24h (Kumpe)
Tapahtuman järjestäjänä Riveria-ammattiopiston eräopasopiskelijat. Huolto ja ruokakustannukset 20€/hlö. Vuorokauden aikana voi patikoida Patvinsuon kansallispuiston polkuja omaan tahtiin niin paljon kuin ehtii ja jaksaa. Matkustus kimppakyydeillä, hinta n. 10€. Ilm. Ohjelmapalveluiden Tuotantotalliin p. 050 311 5755, tuotantotalli@riveria.fi. Kumpen yhteyshenkilö: Onni Voutilainen, onskiv@gmail.com

19.–26.9. Ruskaviikko Susikyrössä (Geatki)
Käyttöömme on varattu Susikyrön vanha kämppä ja tietysti käytössä ovat alueen palvelut mm. Pekan-Oskarin huoltotilat. Susikyröstä on mahdollisuus tehdä päiväretkiä Pallas-Yllästunturin kansallispuiston alueelle ja myös yöpyä alueen tuvissa yli yön retkillä. Matkalle voivat lähteä myös henkilöt, joilla ei ole ennestään vaelluskokemusta. Tied. ja ilm. 15.8. menn. Satu Ojala p. 050 523 4844 tai satu.ojala@lauttakyla.fi

3.–10.10. Römppäviikko Abiskossa (Owla)
Ilm. 1.8. menn. Jukka Parviainen p. 040 531 6234, jukka.parviainen@outlook.com tai Aino Hämäläinen p. 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi. Teemme Abiskosta käsin retkiä lähialueiden tuntureille, majoittuminen tunturiaseman mökeissä.

14.–15.11. Arktinen hysteria –viikonloppuretki Laipanmaalla (Kolbma)

27.-29.11. Retki Utön saarelle (Kumpe)
Lähtö bussilla varhain aamulla, jotta ehditään Nauvon Pärnäsistä klo 18.15 lähtevän yhteysaluksen Eivorin kyytiin. Lauantaina nautimme Utön saaren luontoelämyksistä ja majakkavierailusta oppaamme Hanna Kovasen johdolla, jolloin myös mahdollisuus kahvitteluun majakkarakennuksessa. Majoitukset ja ruokailut selviävät kunhan tiedämme lopullisen lähtijämäärän. Ellei retkeläisiä riitä bussimatkalle, retki toteutetaan kimppakyydein. Mukaan otetaan myös muita latulaisia, jos majoitus- ja kyytitilat sallivat. Paluukyyti Joensuussa aamuyöllä ma 30.11. Alustavat ilm. matti.nylander@gmail.com, p. 044 526 1145.

TUNTURILATU-LEHDEN 3/2020 RETKIMUISTIOON JULKAISTAVAKSI TARKOITETTU AINEISTO TULEE TOIMITTAA VIIMEISTÄÄN 4.8.2020 OSOITTEELLA SATU.OJALA@LAUTTAKYLA.FI

Verkkosivuille kerhot päivittävät itse tulevat tapahtumat ja ilmoittavat tiivistetyt tiedot myös lehden retkimuistiota varten.
Ilmoituksen vähimmäistiedot (Tunturiladun ja Suomen Ladun nettikalenterit):
- alkamis- ja päättymisajankohta
- kokoontumispaikka (osoite)
- viimeinen ilmoittautumispäivä
- yhteyshenkilön nimi, sähköpostiosoite ja puhelinnumero

Huom. Tapahtumat löytyvät myös Tunturiladun verkkosivuilla olevasta tapahtumakalenterista!

Yritetään saada vastinetta retkien järjestäjille. Yksi parhaista palautteista on runsas osallistuminen. Huomioi myös mahdolliset yhteiskuljetukset retkikohteisiin. Niitä kannattaa tiedustella, vaikka kohteena on "omat polut" retkikohteen suunnassa.

KOKOUSKUTSU

Tunturilatu ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään 17.10.2020 klo 16–17.30 AitO Toimintakeskuksessa,
Kirjoniementie 15, 33680 Tampere.
Kokouskahvit ja turinatuokio klo 15.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Tervetuloa! Johtokunta

PETIPAIKKAVARAUKSIA 2020

SUSIKYRÖ VANHA KÄMPPÄ (10 paikkaa + 4 kpl ylälaverilla)

1.8.–8.8.	Kämppätoimikunta
5.9.–12.9.	Njeallje
12.9.–19.9.	Ovtsi
19.9.–26.9.	Geatki

SUSI-OSKARI (5 paikkaa)

1.8.–8.8.	Kämppätoimikunta
5.9.–12.9.	Owla
12.9.–19.9.	Ovtsi

KOIRA-OSKARI (5 paikkaa)

1.8.–8.8.	Kämppätoimikunta
5.9.–12.9.	Owla

SUSI-KIISA (8 paikkaa)

8.8.–15.8.	Kämppätoimikunta
5.9.–12.9.	Jäsenvaraus (8/8)
12.9.–19.9.	Kuokte
4.10.–7.10.	Jäsenvaraus (7/8)

SUSI-TALAS (10 paikkaa)

4.6.–6.6.	Jäsenvaraus (4/10)
15.8.–22.8.	Kämppätoimikunta
29.8.–5.9.	Kolbma
5.9.–12.9.	Logi
12.9.–19.9.	Kavtsi
7.10.–11.10.	Jäsenvaraus (7/10)

AIHKIN VARAUKSIA 2020
10.6.–20.6.
1.8.–8.8.
14.8.–18.8.
29.8.–3.10.

Ajan tasalla olevat petipaikkavaraukset löytyvät verkkosivuilta kämppien kohdalla olevista varauskalentereista.

ALUE- JA AVAINMAKSUT 2020

Kiinteistöjen aluemaksut
(koskevat myös päiväkäyntejä jos käyttää palveluja):

- **Susikyrö (viite 505)** aluemaksu jäsenille **10 €/vrk/hlö**, ei-jäsenille **15 €/vrk/hlö**
- **Susi-Kiisa (viite 709)** aluemaksu jäsenille **7 €/vrk/hlö**, ei-jäsenille **10 €/vrk/hlö**
- **Susi-Talas (viite 602)** aluemaksu jäsenille **7 €/vrk/hlö**, ei-jäsenille **10 €/vrk/hlö**
- Aluemaksua ei peritä alle 12-vuotiailta lapsilta.
- Aluemaksut suoritetaan kämpissä oleviin lippaisiin tai kämpän viitenumerolla Tunturiladun tilille **FI11 4108 0010 3176 86**. Maksutapa merkitään Pekan Oskarissa olevaan käyntikirjaan.

Aihki (viite 806)
vuokra **30 €/vrk/koko mökki.**

Viikkomaksut
(koskee kämpän kaikkien petipaikkojen varaamista viikoksi):

- **Susikyrö vanha kämppä 600 € (viite 505)**
- **Susi-Oskari 250 € (viite 505)**
- **Koira-Oskari 250 € (viite 505)**
- **Susi-Kiisa 275 € (viite 709)**
- **Susi-Talas 350 € (viite 602)**

Susikyrön autonlämmitystolppien käyttö **2 €/lämmityskerta** (4 tuntia).

- Auton lämmitystolppien käyttömaksu maksetaan Pekan Oskarin eteisessä olevaan lippaaseen ja merkitään sähkön käyttäjän nimi samassa paikassa olevaan vihkoon.

Kämppäavaimet

- Kämppäavaimen lunastusmaksu on **120 €**. Avaimen palautuksen tapahduttua maksua ei palauteta. Avainanomuslomake löytyy verkkosivuilta kohdasta kämppäavaimen lunastus.

VARAUSTENHOITAJA SEKÄ AVAINANOMUKSET JA -PALAUTUKSET
Sirpa Alapuranen
puh. 050 597 5811
varaukset@tunturilatu.fi
sirpa.alapuranen@luukku.com

www.tunturilatu.fi

Tunturiladun syyskokous ja susiaiset

16.–18.10.2020

AitO Toimintakeskus, Kirjoniementie 15, 33680 Tampere

Kuva Petri Mäkelä

PERJANTAI

18 =>	ilmoittautuminen alkaa, iltapalaa tarjolla

LAUANTAI

8 =>	ilmoittautuminen jatkuu
8–9	aamiainen
9–13.30	lipunnosto ja lähtö bussikuljetuksella päiväretkelle Kintulammin suojelualueelle
14–15	lounas
15–16	purinatuokio ja kokouskahvit
16–17.30	Tunturilatu ry:n syyskokous
18–19	päivällinen
19–20	Susiaiset
20 =>	sauna ja vapaamuotoista illanviettoa kodassa, iltapalaa tarjolla

SUNNUNTAI

8–9	aamiainen
9–10.30	luento Metsäpeuran kotouttamishanke Seitsemisen ja Lauhanvuoren kansallispuistojen alueella. Milla Niemi, suunnittelija Metsäpeura Life/ Metsähallitus/ Eräpalvelut
11–12	Susien kokous
12	lipun lasku
12.30	lounas
	Turvallista kotimatkaa

Lauantaina ohjelmassa on tutustuminen Kintulammin retkeily- ja luonnonsuojelualueeseen, joka valittiin Vuoden Retkikohteeksi 2020. Mahdollisuus tehdä erimittaisia kävelylenkkejä, joista osa on esteettömiä. Säänmukainen päiväretkivaatetus, oma kuksa mukaan.

MAJOITUS- JA RUOKAILUPAKETIT:

Osallistumismaksu 15 €/ hlö

Majoituspaketti 1: 130 €/ hlö, sis majoitus 2 vrk (pe-su) 2-6 hh omin liinavaattein sekä ateriat pe iltapala, la aamiainen, lounas, päivällinen, iltapala ja su aaminen, lounas.

Majoituspaketti 2: 160 €/ hlö, sis majoitus 2 vrk (pe-su) 1 hh omin liinavaattein sekä ateriat pe iltapala, la aamiainen, lounas, päivällinen, iltapala ja su aaminen, lounas.

Majoituspaketti 3: 30 €/vrk, asuntoauto/vaunupaikka ja sähkö.

Ruokailupaketti 1: 35€/ hlö, lauantain ruokailut, sis aamiainen, lounas, päivällinen.

Ruokailupaketti 2: 60 €/hlö, asuntoautossa ja –vaunussa yöpyjille ateriat pe iltapala, la aamiainen, lounas, päivällinen, iltapala ja su aaminen, lounas.

Ruokailupaketti 3: 15 €/ hlö, lauantain lounas.

Veloitus talon liinavaatteista 16 €/ hlö.

Peruutusehdot:
14-8 päivää 25 %, 7-0 päivää 50 %

ILMOITTAUTUMISET/TIEDUSTELUT
Merja Rintakoski, merja.rintakoski(at)gmail.com, 0400 630 514.

Maksut 10.10.2020 mennessä Tunturikerho Kolbma ry:n tilille TSOP FI82 5730 0820 3935 40, viitenumero 3036. Kaikki maksut etukäteen.

Ilmoittautumisen yhteydessä pyydetään ilmoittamaan mahdolliset ruoka-aine allergiat.
Viimeinen ilmoittautumispäivä on 21.9.
Tunturikerho Kolbma ry

Tervetuloa Tampereelle!

Avain lahjaksi!

Tiedustelut:
Sirpa Alapuranen,
p. 050 597 5811
sirpa.alapuranen
@luukku.com

Oletko miettinyt, että tunturilatulaiselle mieleinen lahja on kämppäavain. Sen voi ostaa lahjaksi henkilölle joka on ollut Tunturiladun jäsen vähintään vuoden.

KÄMPPÄ-ISÄNTÄ 2021

VUODEN 2021 ALUSTA ETSITÄÄN UUTTA KÄMPPÄISÄNTÄÄ TUNTURILADULLE.
Edellinen hoitaa tehtävää vuoden 2020 loppuun ja voi tarvittaessa olla vielä mukana kämppätoimikunnassa myöhempinä vuosina.

Jos kiinnostuit, ilmoita itsestäsi johtokunnalle syyskuun loppuun mennessä. Lähetä postia osoitteeseen johtokunta @tunturilatu.fi

Uusi susimerkki on nyt saatavissa!

Vuonna 2018 alkaneen projektin tuloksena susijärjestelmä sai uuden arkikäyttöön tarkoitetun susimerkin edelleen käytössä olevan perinteisen merkin rinnalle. Merkki on ilman heraldisia muodollisuuksia moderni näkemys sudenpää-teemasta, ympyrän muotoinen ja halkaisijaltaan 5 cm. Merkin tekstit Tunturilatu ry ja susimerkki tuovat esille mistä on kysymys. Tavoitteena on madaltaa kynnystä susimerkin käytöstä yleensä sekä tehdä susijärjestelmää tunnetuksi. Merkki on kaikille susiarvoille samanlainen. Uuden susimerkin suunnittelija on Jenni Pentikäinen.

Vanhan perinteisen merkin paikka on kantajansa rintamuksessa vasemmalla puolella. Uuden susimerkin käyttö on vapaampaa – sen voi kiinnittää haluamaansa paikkaan vaatteissa tai varusteissa. Merkin taustalla on liimapinta, joten sen voi joko ommella tai silittää kiinni kohteeseensa.

Merkin hinta on 2 e/kpl tai 5 e/ 3 kpl.
Saatavana kun ”kauppa on auki” eli Tunturiladun tapahtumien yhteydessä tai ottamalla yhteyttä Inka Heleniukseen (kts. yhteystiedot lehden Kauppa auki –palstalla).

Terveisin Susivaliokunta

Nyt väsäämään hakemuksia

Susihakemukset tämän vuoden Susiaisiin tulee jättää Susivaliokunnalle 31.8.2020 mennessä osoitteella susivaliokunta@tunturilatu.fi.

Susivaliokuntaan kannattaa milloin vain olla yhteydessä myös mikäli herää kysymyksiä hakemuksesta yleensä, sääntöjen tulkinnasta samoin kuin hakemuksen keskustelutilaisuuden järjestelyistä nyt poikkeusolojen aikana.

Susivaliokunta
Anja Kylävalli (pj) **Jouko Koivu, Juhani Lahtinen, Sirkka-Liisa Markkanen, Raimo Pahkala, Hanna-Mari Sinilehto**
sähköposti: susivaliokunta@tunturilatu.fi

Erätaitoja ja elämyksiä Tunturilatu ry

Tunturiladun VaVa-leiri Susikyrössä siirretään kesään 2021

Siirron syynä on koronapandemia, jonka vuoksi monia muitakin tapahtumia on peruutettu heinäkuun loppuun asti.

Tämänhetkisten tietojen mukaan +70-vuotiaiden isovanhempien suojaus kestää kesän yli, jolloin isovanhempien osallistuminen leirille olisi ollut mahdotonta.

Palataan leiriasioihin vuoden lopulla tai ensi vuoden alussa.

VaVa-leiritoimikunta

ERÄTAITOJA JA ELÄMYKSIÄ! TUNTURILATU RY

Leirillä tehdään
hyönteishotelli
Siihen voit jo varautua vuoden mittaan!

Kolbmalaiset elämysmatkalla Dominikaanisessa tasavallassa 20.1.-10.2.2020

Kolbman retki Dominikaaniseen tasavaltaan parhaaseen hiihtoaikaan ei verottanut hiihtokilometrejä, Tampereen surkeassa lumitilanteessa ei hiihtämään paljon olisi päässytkään.

Dominikaaninen tasavalta ei tule heti mieleen mahdollisena retkikohteena. Mieleen tulee pikemminkin aurinkoiset hiekkarannat, palmut ja Atlantin aallot. No, nekin nähtiin ja koettiin, mutta retkemme pääkohde oli aivan muualla.

Finnair lentää (lensi ennen koronaa!) kerran viikossa Puerto Plataan, joka on Dominikaanisen tasavallan pohjoisrannalla. Normaalin neljän tunnin sijaan sieltä matkattiin seikkailujen vuoksi autolla 6 tuntia kohteeseemme Centro Verdeen Río Limpion kylän kupeessa. Tarkoituksena oli lomailun ohessa tehdä pienimuotoista kehitysaputyötä Río Limpion kylässä. Keskuksen ”kummirahasto” remontoi ja rakentaa taloja kylän köyhien kanssa, tukee kummilapsien koulunkäyntiä ja järjestää lapsille kerhotoimintaa. Kylän pojille on opetettu puutöitä ja valmiita töitä on myyty turisteille, ja jotkut pojat ovat rahoittaneet opintojaan puutöillä.

Uljas työpartio.

Autoimme lattianvalussa ja veimme tarvikkeita kouluja ja päiväkoteja varten sekä vaatteita vauvoille. Ei koko aikaa oltu työn touhussa, kyllä saatiin nauttia turistina olosta ja kauniista maisemista. Niistä voisi nauttia myös lähtemällä oikealle vaellukselle, mihin Dominikaanisessa tasavallassa on hyvät mahdollisuudet.

Nyt riitti lyhyet kävelyretket lähiympäristössä tutustuen ympäristön kasvillisuuteen.

Siinä olikin ihmettelemistä, kun sai poimia suoraan puusta greipit, mandariinit, carambolat, banaanit ja muut. Omassa pihassa kasvoivat myös ananakset, joita myös istutimme lisää. Kahvi tuli lähimetsästä ja se paahdettiin ’nuotiolla’. Kolibrit lentelivät lähipensaissa ja vähän isommat linnut taivaalla.

Marianon talon lattiavalu.

Ateroista nautittiin ulkona.

Lämmintä oli päivällä +26 astetta, mutta ilta ja yö olivat jo viileämpiä, joten ruskovilla ja makuupussi olivat tarpeen. Ötökkätilanne oli sama kuin kotimaassa, mäkärät iskivät, jos oli paljasta pintaa näkyvillä eikä karkotetta joka hetki suihkuttamassa.

Río Limpio ja Centro Verde ovat vuoristossa ”keskellä ei mitään” kaukana turistialueiden mukavuuksista. Kokit valmistivat ruoan avotulella. Sähkövaloa saatiin aurinkopaneeleilla, ja jos oli pilvistä, sähköä säännösteltiin illalla vähentämällä ulkovaloja. Kännyköitä ladattiin erillisillä pienillä aurinkopaneeleilla. Vesi tuli vuorilta omalla paineella, mutta juomavesi piti ottaa pullosta.

Sauna oli polttamattomista savitiilistä muurattu suomalainen puulämmitteinen sauna. Itse tehdyssä verkkokiukaassa on kiviä noin 200 kiloa, ja vasta oli eukalyptuspuusta. Lisäaromia löylyyn toivat myös parimetriseksi kasvavan minttupensaan oksat vastassa.

Centro Verde ottaa vastaan vieraita ilman työvelvoitetta, Kolbma halusi osallistua talkoisiin omalla pienellä panoksellaan.

Centro Verdestä löytyy tietoa verkossa osoitteessa www.riolimpio.info sekä yhdeltä paikan perustajista **Mikko Tuonoselta** osoitteesta m.tuononen@kolumbus.fi.

Veli Kuisma suunnitteli vaellusta Dominikaaniseen tasavaltaan ensi marraskuulle. Vaellus vaatii hyvää kuntoa sekä kokemusta suurten korkeuserojen maastosta ja vaihtelevista sääoloista. Koronaepidemian vuoksi suunnitelmat elävät ja matka siirtyy mahdollisesti alkuvuodelle.

Mukana olivat: **Veli, Mallu, Rainer, Annikki, Iija, Merja, Tuija, Viiksu, Iitu.**

Oli meillä todellinen elämysmatka!

Britta Jokela

Yubi paistamassa leipää Rainerin muuraamassa uunissa.

Kahvipensas kasvaa kotipihalla.

Mandariinit käden ulottuvilla.

Pihan kasvillisuutta.